

## عنوان مقاله:

کاربست عقل گرایی انتقادی در برنامه ریزی فضایی - شهری

## محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

## نویسندگان:

فاطمه صفاری عیسی لو - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشکده علوم اجتماعی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

محمدحسن یزدانی - استاد گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشکده علوم اجتماعی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

## خلاصه مقاله:

رویکرد خردگرایی انتقادی شکل دگرگون شده، تعدیل شده و بسط یافته پارادایم اثباتی کلاسیک است. این رویکرد با حفظ برخی اصول اثباتی بر این موضع استوار است که علوم طبیعی و اجتماعی گرچه در محتوا با هم متفاوتند، اما از نظر منطق روش شناختی چندان تفاوتی با هم ندارند. این دیدگاه، اثبات گرایی را به نفع یک منطق متفاوت تبیین که مبتنی بر روش انتقادی آزمون و خطا بوده و در آن نظریه ها در مقابل واقعیت مورد آزمون قرار می گیرند، رد می کند. این رهیافت به روش فرضیه نیز مشهور است. رویکرد خردگرایی انتقادی مبتنی بر استدلال قیاسی - فرضیه ای است که در برابر استدلال استقرایی صرف اثبات گرایی قرار دارد. هدف این پژوهش کاربرد عقل گرایی انتقادی در برنامه ریزی فضایی - شهری می باشد. عقلانیت را می توان یکی از چارچوبهای شناخت شناسانه موثر بر نظریه برنامه ریزی دانست. مرور مطالب مرتبط در این زمینه نشان داد رویکرد عقلانیت انتقادی توانسته است با تکیه بر ظرفیت استدلالی و فراگیر خود، اندیشه های مختلفی را در برنامه ریزی فضایی گرد هم آورد.

## کلمات کلیدی:

برنامه ریزی فضایی، برنامه ریزی شهری، عقلانیت انتقادی، عقلانیت کلاسیک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1960753>

